

[Augsburg], 20. November 1565

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 282r-v (nicht eigenhändig bis auf die Unterschrift und das Postskript).

Steinmann Nr. 769.

Lit.: Husner S. 160.

S. P. D. Neque tua neque mea culpa factum esse arbitror, D. Oporine clarissime, vt rationes nostrae, de libris pro Augustana Bibliotheca emptis, tam diu haererent: sed inopia tabellariorum. Nunc autem mitto eas, nescio quām rectē et verē, incredibili certē quidem et diuturna mea cum molestia confectas. In quibus si miraberis, te mihi debere, cum ego tibi ē Nondinis descendens, debere viderer: scito vtrunque esse verum, et neutrum mirandum. Nam et ego nescio quo errore libros ex tua taberna acceptos, bis computaui, primū seorsim, deinde coniunctim, cum ijs libris, quos ex alienis tabernis mihi miseras, (Hoc ita se habere, perspectis omnium librorum et singulorum precijs, haud dubiē agnosces) et te non ignoras, non omnium librorum aestimationem dare mihi potuisse, qui tibi debentur adhuc à me. Birckmanni item quosdam mihi libros inscripserunt, quos ab eis non accepi. Sed haec omnia ē catalogis librorum, quos, quamuis etiam Francofordiae tibi datos, denuò mitto, longē rectiūs intelleges, operamqüe dabis (quod te magnoperè etiam atque etiam oro) vt quantum tibi debeatur adhuc, iniquis aestimationibus Bibliopolarum ex aequo et bono mitigatis, mihi primo quoque tempore signifies: ne vel ego tecum collusisse videar, et amico veteri magis esse gratificatus, quām ijs quibus fidem dedi, (sunt enim suspicacissimi magistratus nostri) vel alioqui temerē et negligenter atque inscitē, munus meum administrasse. Quae suspiciones, vt absint: tamen fraudi mihi fuit tuum consilium, cum plures libros coarcerandi autor mihi fuisses. Malam enim inj gratiam, magno cum labore et diuturna molestia mea: quae eò leuior erit, quou citiūs quantum tibi adhuc debeatur, intellexero. Nam interea in aerarios relatus sum, et inscriptus debitor florenorum 455. Atque haec de rationibus nostris, quas tibi cumprimis curae esse velim. Erit et mihi curae, vt pecuniola tibi debita, quām primum numeretur, vel tibi ipsi, vel quibus tu iusseris. Consul Hainzelius te salutat, miraturqüe nihil se vel librorum, vel literarum abs te accepisse. Domum reuersus Carinum hic reperi, qui et ipse te saluere iubet, et sedulō monet, vt pro virili des operam, vt Cedrenus Graecolatinus vernis nondinis prodeat. Alioqui se de tuis et Xylandri commodis nihil omnino agere posse. Atque vtinam chartas abs te excusas huc mitteres, vt te non cessare, et Xylandrum fidem seruasse constaret. Scire etiam vehementer cupio, quo loco res tuae sint, quas quidem in optimo esse et spero et opto. Mea antiquum obtinent, nisi quōd nescio quae grauedo capit is et lippitudo me vexat. D. Zwingero nepoti tuo, viro doctissimo, multam salutem opto. 12 Calend[as] Decembris. 1565.

Hieronymus Wolfius T[uus].

Libros nonnullos, atque adeò non paucos me tibi remisisse et pro paruis magnos accepisse, te recordari velim, si qui forte bis aut saepius inscripti tibi fuerint. Quotquot enim in 2. vasis Augustam mecum attuli: hi bona fide omnes in his quos mitto catalogis, perscripti sunt, quorum te exemplum habere puto, Syluiano fortasse et Werneriano excepto.

De meis lucubrationibus nihil ad te scribo, de quibus desperasse videbare, nisi illud, quia tuae rationes non ferunt, vt eas breui excudas, et meae postulant ne diutius premantur: sperare me, tibi non fore molestum, si alterius typographi operam mihi requirendam existimem. Nisi enim

fata impedierint, hac hyeme Isocratem ita perficiam, vt quod in hoc conatu non praestitero, in posterum non videatur à me expectandum aut requirendum. Iterum vale.